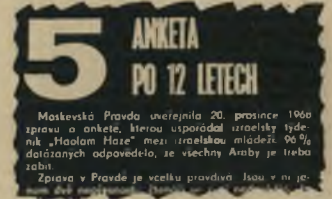

גם אתה תמהה לא סעם על הפלא הזה של מדינת ישראל.
 הנה, בשנה האחרונה: הספורטאים שלנו הגיעו לאלופות אסיה, ועכשיו ניצחו את הסובייטים. העגנון שלנו קיבל פרס נובל לספרות. חיים טופול כובש את התיאטרון והקולנוע העולמי. שלא לדבר על כך שאין בעולם המערבי יותר, שאינו מקדיש מדי יום ביומו כמה וכמה ידיעות לנעשה בישראל ובגבולותיה. כל כמה ימים פולשת ישראל לכותרות הראשית ותופסת את מחצית העמוד הראשון. ארבעת הגדולים חושבים עליה ללא הפסק, האו"ם מקדיש לה את רוב זמנה, וכו' וכו'.
 לגמרי לא רע, אם לוקחים בחשבון שזוהי מדינה קטנטנה ונידחת, עם שניים וחצי מיליון תושבים — כמו רבע העיר ניו יורק.
 נדמה לי שהעולם הזה הוא העתק של אותה תופעה בזעיר אנפין.

האמת של "פראבדה"

לפי קנה המידה הבינלאומי, המודרן תפוצת עיתון במיליונים, העולם הזה הוא עיתון קטן. עורכו הראשי מהחה סיעת יחיד בכנסת. סיעה קטנטנה בפרלמנט של מדינה קטנטנה.
 להעולם הזה אין מחלקה לקשרי חוץ. זה בכלל אינו נכלל בין תפקידינו. אין אנו מפרסמים שום חומר בשפה זרה. מלבד העולם הזה עצמו, בעברית. הסירה סוף היחיד שלנו הוא הוא אל-עצמט, בערבית.
 ובכל זאת — אין כמעט יום שאין אחד מקוראי העולם הזה בנכר ממציא לנו קטעי עיתונות עלינו, או מדרת על שידור רדיו או טלוויזיה ה מטפל בעמדותינו. אנו מקבלים במשך שבוע ממוצע כעשר פ"י יות של עיתונאים ושרדנים זרים, המבקרים בארץ, התובעים מ" איתנו להיפגש עימם ולהסביר להם את דעותינו ואת עמדותינו בשאלות שונות.
 לפעמים משתרבב העולם הזה במלחמות עיתונאיות בין מדינות זרות. כך קרה, למשל, זה עתה

הקטע מ"מלאדי סווס"

בין ברית המועצות לבין צ'כוסלובקיה.
 לפני ארבעה חודשים סיטרת לך במדור זה (העולם הזה 1635) על פירסום של פראבדה ("האמת") המוסקאית, שהסתמך כביכול על פירסום שלנו. פראבדה נטלה מישאל שערכנו לפני 12 שנה בין ילדים, על יחסם לערבים. העיתון ה" סובייטי יזף את רוב הפרטים, העלים את העובדה שנשאלו ילדים בגיל כיתה א', וכי המישאל נערך לפני 12 שנים. הוא הסיק מכך מסקנות על הלכיההרחק בישראל של היום.
 כעבור שבועיים ערכנו מישאל חדש בין אותם ילדים, שהתבררו בינתיים, ומסרנו מה הן דעותיהם כיום.
 היום קיבלתי מידי אחד מקוראינו גיליון של עיתון צ'כי, המופיע בפראג הנצורה: מלאדי סווס ("עולם צעיר") מספר 13/69. הוא מגיב על הפירסום של פראבדה בכתבה מפורטת, מספר על כל ההשתלשלות, מצטט בהרחבה גם את המישאל החוזר שלנו. הרמוז הכרוך לקרא הצ'כי: העיתון הסובייטי משקר.

בלי מורא, בלי משוא פנים

במשך שבעה שבועות קראו מיליוני קוראים גרמניים את דעותינו בשבועון דו טפילג. שבועון זה, החשוב ביותר בגרמניה, פירסם תמצית ספרו של אורי אבנרי, שהופיע בארצות הברית ובבריטניה, והעומד להופיע בשבועות הקרובים בגרמניה ובצרפת. מובן שתמצית כזאת אינה יכולה לשקף את מלוא תוכנו של הספר, אך כבר עתה מגיע למערכת מכול של מכתבים ותגובות של קוראים גרמניים.
 אותו זמן כותב לנו קורא מניו יורק: "אתם הפכתם בחודשים האחרונים למה שקוראים כאן, אנשים בחדשות. מצטטים אתכם בעיתונות, בטלוויזיה, וגם מת" הכחים על דעותיכם, אישיותכם ועמדתכם בכל מיני חוגים, כולל חוגים אקדמיים."
 אותו קורא צירף קטע מליף, השבועון רבי המיליונים, שפירסם בכל מהדורו דותיו רשימה של אורי אבנרי. יחד עם זה שלח מאמר של העיתונאי ויליאם טואי, שפורסם בשלושה עיתונים אמריקאיים חשובים — לוס אנג'לס טיימס, וושינגטון פוסט, ניו יורק פוסט — ובו ראיון עם אורי אבנרי על המצב בשטחים וסיכויי השלום.
 כמעט באותו יום הופיע בעיתון חשוב מסוג אחר, וילאג וויס, עיתון השמאל החדש בניו יורק, מאמר מפורט על דעותינו, בעיקבות ספרו של אבנרי. למאמר זה יש חשיבות מיוחדת, לאור הסינון האנטי-ישראלי המקובל עתה בחוגי ה"שמאל. כמה קוראים שלחו לנו מאמר זה. הוא מסכם את דעותינו כלהלן: "הלאומיות העברית והלאומיות הערבית שוללות כיום זו את זו. אילו כרתו ברית ביניהן, הן יכלו לפתור את בעיות המרחב, ולמנוע את חזירת האימפריאליזם המערבי והסובייטי. יהודים אמריקאיים ואחרים, שיש להם זיקה לעמי המרחב, יכלו לעזור. אני מתגעגע ליום בו תהפוך המגבית היהודית המאוחדת למגבית מיוחדת-כונת מאוחדת, ובו תבנה הדסה בית-חולים בדמשק."
 קטע זה מסביר, אולי, מדוע זוכות דיעות העולם הזה לתהודה עולמית כה רבה, מבלי שנקדיש לכך שום מאמצים ואמצעים, מבלי שיש לנו הזמן והכסף לטפל בכך. בעלי הרצון הטוב בעולם, שאינם רוצים לבחור בין השקרים המוס"כמים של התעמולה הישראלית הרשמית ובין תעמולת-הזוהרה של מדינות-ערב ואירגוני-החבלה, מתגעגעים לקול סביר, אובייקטיבי, הגיוני, הפוסל את השקרים המוסכמים והפרות הקדושות של שתי התעמולות, והמעז להציג גישה חדשה, מאוזנת, המכירה בצידקת הלאומיות העברית והערבית כאחת.
 זוהי מהדורה חדשה של סימטנו הישנה: "בלי מורא, בלי משוא פנים."

איש כפי

צעדת

שועלי שמשון

א' אייר תשכ"ט — 19.4.69

מאורגנת ע"י מטה צעדות מכבי, מרכז מכבי ישראל

אורך המסלול 25 ק"מ — 5 שעות הליכה.

מועד:

יום שבת, 19.4.69, א' אייר תשכ"ט. הזינוק בשעה 8 בבוקר.

מסלולים:

- א. מגבעה 69 למצבת הזכרון שבחוליקאת
- ב. 12 ק"מ (צעדה משפחתית לילדים וקשישים) מסלול זה הופף את 12 הק"מ האחרונים של מסלול א.

דמי השתתפות:

- 4 ל"י
- לתלמידים, סטודנטים, חיילי צה"ל בשרות חובה ושוטרים תנתן הנחה — 1 ל"י.
- מוזג אוויר: הצעדה תהיה בכל מזג אוויר.

ציוד וכלכלה:

- א. הנעלה ולבוש מתאימים. ב. מימיה חובה. ג. כריכים למשך הצעדה (5 שעות בערך)

תעודת צועד ומדליות:

- א. לכל צועד בכל אחד משני המסלולים תוענק תעודה ומדליה.
 - ב. לכל משפחה אשר ישתתפו ממנה לפחות 2 צועדים משני דורות תוענק "תעודת שליב דורות בספורט" מטעם רשות הספורט.
 - ג. תעודה קבוצתית תוענק לכל קבוצה בת 10 צועדים לפחות.
- בדבר פרטים נא לפנות: מטה צעדות המכבי, ת.ד. 315, פתח-תקה, טל. 910409.

דמי נסיעה לצעדת שועלי שמשון:

- במשאית: מרעננה, ס"ת, ר"ג, ת"א, חולון, ראש-צ, רחובות — 6 ל"י
- מחיפה, קרית חיים — 8 ל"י
- מחררה, נתניה, הרצליה, ירושלים — 7 ל"י
- באוטובוס: מפת, ר"ג, ת"א — 8 ל"י

לפני שמחליטים — הכרחי לבקר בחנות "פזגז": שם מוצג המבחר הגדול ביותר של תנורים לכל גודל מטבח, ולכל תקציב, בנוסף למבחר עשיר של כיריים מודרניות.

פזגז יכולים לסמוך

PAZGAS

"העולם הזה", שבועון החדשות הישראלי המערכת והמנהלה: תל-אביב, רח' קרליבך 12, טלפון 30134, ת.ד. 136 • מען מברקי: עולמפרס • דפוס משה שהם בע"מ, תל-אביב, רח' פין 6 • גלופות: צינקוגרפיה כסטי בע"מ. • העורך הראשי: אורי אבנרי • המו"ל: העולם הזה בע"מ.